

Formanden: Forinden vi gaae videre i Discusstonen, skal jeg anmeldte, at Rigsdagsmanden for Holstet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har indgivet til mig et Ændringsforslag, som han ønsker stillet til den foreslaaede motiverede Dagsorden. Det er, saavidt mig bekendt, noget ganske Nyt, der indtræffer; men, da der ikke er noget til Hinder for, ved Siden af det foreliggende Forslag til en motiveret Dagsorden at indgive et andet selvstændigt Forslag, saa finder jeg heller ikke Noget til Hinder for, at der kan stilles et Ændringsforslag. Ændringsforslaget gaaer ud paa — jeg maa bede de Herrer at tage det trykte Forslag i Haanden og sammenholde det dermed —, at der i den Passus, hvor det hedder: „samt i Tillid til, at Ministeriet vil ved en heldig Gjennemførelse af Fællesforfatningen kunne raade Bod paa de farlige Følger af det ved Forordn. af 26de Juli 1854 ffete Brud“ osv., skal indskydes imellem „det“ og „ved“: „efter Manges Mening“. Den ærede Rigsdagsmand har Ordet, for at motivere Ændringsforslaget.

Tscherning: De ærede Forslagsstillere ville vide, at vel Ingen mere end jeg ønsker at kunne stemme for deres Forslag, men, at jeg her skulde sælde en Dom, som jeg anseer det for tvivlsomt, at nogen Domstol vilde sælde, synes mig at ville være at stille et ubilligt Forlangende til mig. Det forekommer mig, at de ærede Herrer ved at stille Forslaget, saaledes som de have gjort, paa en forunderlig Maade have stillet netop dem Kniven paa Struben, som helst ønske for Diebliffet at see Actionordren sat i Bero. De gøre det, saa at sige, umuligt for os at stemme for deres Forslag. Deres Hensigt maa jo dog nødvendigvis være, at skaffe en saa stor Samstemning for deres Forslag som muligt, da det jo er deres alvorlige Mening, at Sagen for Siden ikke skal medføre nogen Ulempe. De ville idetmindste forskaffe det en Majoritet, og de vide jo dog ikke, hvor stor en Majoritet der vil sælde en saa skarp Dom som den, der indeholdes i deres Forslag. Det forekommer mig ikke at være vel tænkeligt, at det kan være deres Mening at forlange mere end en

Reservation for deres egen Betragtningmaade, og den have de, idet der tales i mit Ændringsforslag om, at der er Mange, der have den af de Herrer udtalte Mening. Jeg besværligder ikke deres Mening, jeg reserverer mig kun min egen.

L. C. Larsen: Jeg for mit Vedkommende kan ikke finde mig foranlediget til at tiltræde dette Ændringsforslag. Jeg har kun været enig i at stille denne motiverede Dagsorden under den Forudsætning, at det blev tydeligt udtalt her i Thinget, at der ikke tillagdes Forordn. af 26. Juli 1854 nogensomhelst Gyldighed. Det er derfor med fuld Føie, at det er optaget i Dagsordenen, og jeg idetmindste kan ikke være tilbøielig til at tiltræde dette Ændringsforslag.

Tscherning: Dersom Forslaget gik ud paa at sige, at her ikke blev tillagt Forordningen nogensomhelst Gyldighed, da stemte jeg naturligvis for det; men Forslaget gaaer meget videre; det siger: den er et Grundlovsbrud. Men, idet Dieblif vi have sagt: Forordn. af 26. Juli har ingen Gyldighed, saa have vi derved sagt, at vi ikke troe, at den er noget Grundlovsbrud. Naar vi derimod sige: den er et Grundlovsbrud, saa have vi derved sagt, at den har nogen Gyldighed; thi den kan kun ved at have Gyldighed være et Grundlovsbrud, ialtsald et intenderet Grundlovsbrud. Gif Forslaget, som sagt, kun ud paa, at forlange en Udtalelse herom, at vi ikke tillagde Forordningen mindste Gyldighed, — ja, saa skulde jeg med største Fornøielse strax underskrive det og votere for det.

Lutein: Da jeg igaar ved Behandlingen bebudede og forbeholdt mig under en vis Eventualitet, at stille Forslag til en motiveret Dagsorden, da grundede dette sig paa, at jeg vistnok paa den ene Side lidet kunde ønske denne Sags videre Fremme, men paa den anden Side dog ligesuldt erkjendte, at det vilde være ønskeligt, om denne Sags videre Fremme kunde standses ved en motiveret Dagsorden. Samtidigt dermed havde jeg lidet Anledning til at vente eller forudsætte, at